

begrunde her i dag – så folk kan forstå det, vel at mærke – hvorfor man overhovedet ikke vil lytte til Konkurrencerådet, der henstiller til DSB og trafikministeren at tillade alternative operatører adgang til at benytte havnefaciliteterne i Helsingør i et vist omfang?

Det er i øvrigt ganske uhørt, at vi må erkende, at det nu snart er 5 år siden, at skibsreder Per Henriksen første gang anmodede Trafikministeriet om adgang til færgelejet i Helsingør med henblik på at bryde det nuværende monopol for kørende trafik. En så lang sagsgang er ganske enkelt uanstændig, og jeg vil her i dag rose Per Henriksen og Mercandia, der som bekendt har klaget til Konkurrencerådet og Europa-Kommissionen og kæmpet kraftigt for at få monopollet brudt. Vi ønsker ikke at lave en ny særstilling for Mercandia, for Fremskridtspartiet ønsker – det skal være helt klart – en helt fri konkurrence, hvor alle må være med.

Konkurrencerådet er som bekendt politisk sammensat, og dets afgørelse ser ud til at være enstemmig til fordel for større konkurrence på Øresundsruten. Trafikministeriet og trafikministeren har gjort, hvad de kunne, for at stoppe andre. Trafikministeren har inkonsekvent også sagt, at han intet har imod konkurrence på ruten, men samtidig gør trafikministeren alt for at spænde ben for nye udbydere på området og gøre det surt og trivielt og langvarigt for andre at komme til, bl.a. ved at sige, at de private bare kan bygge deres egen havn, men lige skal være klar over, at trafikale og miljømæssige forhold skal tillade dette, og at der skal den sædvanlige høring til. Fremskridtspartiet er af den mening, at ministeren helt klart giver udtryk for et hadefuldt forhold over for private på denne rute, og det er meget usympatisk.

Den 17. august kunne vi se, at sågar Sømændenes Forbund helt klart giver Mercandia det blå stempel med hensyn til overfarten Helsingør-Helsingborg og opfordrer til at give Mercandia den ønskede sejletilladelse på Øresund. Sømændenes Forbund henviser – i øvrigt meget rimeligt – til, at Mercandia p.t. driver færgeruten Kalundborg-Juelsminde til meget rimelige priser.

Det kunne måske have været meget interessant også at have hørt statsministeren i denne sag, men jeg vil godt spørge trafikministeren: Har trafikministeren og dermed regeringen ingen skam i livet? Hvilke alskens undskyldninger og bortforklaringer vil ministeren komme med den dag, hvor Europa-Kommissionen atter

skal sikre den fri konkurrence her i landet? Efter Fremskridtspartiets klare overbevisning er det på høje overtid – som en avis har skrevet – at trafikministeren bryder monopollet på den vigtige færgerute til fordel for den almindelige borger, der dermed kan få lavere priser på billetterne.

Kære minister: Kom nu ud af den socialistiske beton, der ene og alene går ud på at beskytte DSB, kom dog til fornuft og kom med nytænkning! Med beton på fødderne går det kun én vej, og det er dybere og dybere mod havets bund. Smid betonen, hr. minister! Det er ganske uacceptabelt høje priser, når der er det monopol. Det kan godt være, ministeren ikke ønsker at tabe ansigt i denne sag, men hvis der ikke snart sker en fundamental ændring hos ministeren, er jeg meget, meget nervøs for, at ministeren ikke bare taber ansigtet, men hele hovedet.

Jeg skal som Fremskridtspartiets ordfører fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Folketinget pålægger regeringen at åbne de eksisterende færgelejer og terminalfaciliteter (eller give tilladelse til etablering af nye) for alternative operatører for dermed at sikre fri konkurrence på færgeoverfarten mellem Helsingør og Helsingborg, således at såvel Konkurrencerådets som Kommissionens krav kan opfyldes.

Folketinget går derefter over til næste sag på dagsordenen.«
(Dagsordensforslag nr. D 20).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår herefter i forhandlingen.

Jette Gottlieb (EL):

Jeg indrømmer, at fri konkurrence ikke er min grundlov og ideologiske ledetråd, sådan som den er for forespørgerne, og jeg kan derfor tillade mig at benytte mig af såkaldt sund fornuft.

Det er ikke specielt udtryk for sund fornuft at gennemtvinge, at der skal være flere operatører i et snævert færgeleje. De, der kan huske den gang, da der var det, vil kunne huske store koordineringsproblemer og mange problemer med at komme ind og ud af havnen. Jeg kan ikke se noget argument for, at flere operatører